

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*

Ustawa o ułatwieniu dostępu do wykonywania zawodów finansowych, budowlanych i transportowych

(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)

MINISTERSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

Kancelaria Główna

1. Nazwa/imię i nazwisko**
Andrzej Falkowski

2012 -10- 29

2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania**

pozycja Nr

15-032 Białystok, ul. Wróbla 10

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

15-032 Białystok, ul. Wróbla 10, emai pl

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	-	-

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

Jestem inżynierem posiadającym uprawnienia budowlane do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w zakresie sieci, instalacji i urządzeń sanitarnych. Proponowane zmiany prawa będą dotyczyły mojego interesu zawodowego i w moim interesie jest konstruowanie regulacji prawnych, które w praktyce nie będą powodowały uciążliwości w dostępie i wykonywaniu tego zawodu.

W związku z planowaną zmianą przepisów dotyczących wykonywania zawodów budowlanych zwracam się z uprzejmą prośbą o uwzględnienie w projektowanej ustawie następującej propozycji:

- deregulację dostępu do zawodu inżyniera budownictwa w specjalności instalacyjnej, polegającą na zlikwidowaniu obowiązku przynależności do izby samorządu zawodowego,
- ewentualnie proszę o wprowadzenie zmian w prawie umożliwiających tworzenie innych izb zawodowych, o równoważnych uprawnieniach do obecnie funkcjonującej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.

Uzasadnienie

W proponowanym projekcie ustawy o ułatwieniu dostępu do wykonywania zawodów finansowych, budowlanych i transportowych - nie wszystkie zawody będą podlegać faktycznej deregulacji. Zgodnie z tym projektem możliwość wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie przez inżynierów budownictwa w specjalności instalacyjnej nadal będzie podlegała regulacji. Przejawiać się ona będzie w utrzymaniu obowiązku przynależności do ustanowionej centralnie izby samorządu zawodowego.

Argumenty za zlikwidowaniem obowiązku przynależności do narzuconej centralnie izby zawodowej i przywrócenie sposobu wykonywania zawodu na zasadach obowiązujących przed datą wejścia w życie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów, są dwojakiego rodzaju:

1. Znaczenie zawodu zaufania publicznego.
2. Sposób realizacji swojej funkcji przez centralnie narzucone izby samorządu zawodowego.

Ad. 1.

Zgodnie z opiniami prawników i konstytucjonalistów – nie sposób zgodzić się z twierdzeniem, że inżynier budownictwa wykonujący zawód w specjalności instalacyjnej jest zawodem zaufania publicznego. Porównanie znaczenia prawnego podpisu inżyniera instalacji sanitarnych z podpisem np. notariusza uwidacznia rozdzźwięk pomiędzy faktycznym a „wywalczonym” przez niektóre korporacje znaczeniem definicji zawodu zaufania publicznego. Za pieczęcią na dokumencie sporządzonym przez notariusza i inne zawody zaufania publicznego stoi autorytet państwa, natomiast zgodność dzieła wykonanego przez inżyniera jest zawsze weryfikowana przez urzędnika.

Trudno mówić o zawodzie zaufania publicznego w sytuacji gdy projektant realizując projekt nawet prostej instalacji w budynku, musi być sprawdzany przez innego projektanta, a następnie przez urzędnika nie posiadającego wiedzy fachowej (gdyż nie ma takiego obowiązku). Jednocześnie ten urzędnik często wpływa na ostateczny kształt projektu. Nawiasem mówiąc dodatkowa kontrola urzędnicza powoduje, że inżynier zmuszany jest do działania nie zgodnego ze sztuką budowlaną, lecz zgodnego z przepisami interpretowanymi przez tego urzędnika. Często interpretacja przepisów przez urzędnika jest świadomie niezgodna ze stanowiskiem ustawodawcy.

To izba zawodowa, poprzez przydzielenie jej przez ustawodawcę odpowiednich kompetencji do nadawania uprawnień zawodowych, stała się „izbą zaufania publicznego”, ale nie zawód inżyniera, którego podpis niewiele znaczy. Należy zauważyć, że art. 17 Konstytucji mówi o osobach wykonujących zawody zaufania publicznego, a nie o instytucjach (izbach zawodowych).

Skoro więc zawód inżyniera *de facto* i *de jure* nie stanowi zawodu zaufania publicznego, to tym bardziej brak jest uzasadnienia do obowiązku przynależności do centralnie narzuconej izby zawodowej.

Ponadto, jak zauważył prof. zw dr inż. K. Fanti - przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o *samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów*, naruszają konstytucyjną zasadę ochrony praw nabytych oraz *lex retro non agit*.

Rzecznik Praw Obywatelskich Janusz Kochanowski wystosował do Trybunału Konstytucyjnego wnioski o stwierdzenie niezgodności z Konstytucją tej ustawy. Niestety wniosek ten w zakresie dotyczącym niezgodności ustawy z art. 17 Konstytucji RP po jego śmierci został wycofany z Trybunału Konstytucyjnego w piśmie procesowym na rozprawie przed Trybunałem w dniu 18.10.2010r.

Ad. 2.

Izba dysponuje monopolem udzielonym przez państwo w zakresie nadawania uprawnień zawodowych i obowiązkowej przynależności do niej. Jednocześnie ranga zawodu inżyniera instalacji sanitarnych jest stosunkowo niewielka w porównaniu do rzeczywistych zawodów zaufania publicznego.

Tak umocowana w prawie izba oraz odbiór społeczny rangi zawodu inżyniera instalacji sanitarnych powoduje, że izba nie ma odpowiedniej motywacji do ochrony interesu zawodowego swoich członków przed urzędnikami nieprawidłowo wykonującymi swoje funkcje. Nie ma również motywacji do konkurencji w budowie prestiżu zawodu inżyniera polegającym na wysokim poziomie kształcenia osób wykonujących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie. Monopol nadany przez prawo w takiej sytuacji „rozpieszcza” i nie daje dostatecznego impulsu do działania.

Często mamy do czynienia z następującą sytuacją faktyczną: organ administracji w postępowaniu o udzielenie pozwolenia na budowę ma władzę pozwalającą na dowolną interpretację przepisów prawa budowlanego (często niezgodnie z opiniami właściwego Ministra lub GINB) oraz ingeruje w pracę inżyniera. Jednocześnie izba zawodowa odmawia reakcji na nieprawidłowości jakich dopuszcza się organ administracji, tłumacząc to tym, że inżynier nie jest stroną postępowania administracyjnego.

Powyższa sytuacja jest wynikiem swego rodzaju stanu „konfliktu interesów”, w którym izba zawodowa mogłaby coś pożytecznego zrobić w zakresie poprawy funkcjonowania organów administracji korzystając z wielu możliwości które daje jej prawo, ale nie czuje potrzeby, bo sama stanowi część quasi-administracji publicznej. Obowiązek ochrony prawnej członków izby wpisany w ustawę o samorządzie zawodowym kłóci się z „solidarnością urzędniczą”, niekiedy przejawiającą się wręcz w łączeniu pracy przez te same osoby w organach administracji publicznej i w samorządzie zawodowym.

Ten stan rzeczy może zmienić likwidacja obowiązkowej przynależności do centralnie narzuconej izby zawodowej lub stworzenie warunków do równoległego funkcjonowania innych izb o takich samych uprawnieniach, które miałyby motywację do tego, że jeżeli dostrzegą nieprawidłowości w funkcjonowaniu lokalnej administracji, to mogą (i powinny) w interesie całego społeczeństwa na te nieprawidłowości zareagować. To jest w interesie społeczeństwa i Państwa, gdyż sposób funkcjonowania administracji publicznej przekłada się na zaufanie do Państwa.

Możliwość równoległego funkcjonowania innych samorządów zawodowych, gdyby uznać że stanowiłyby one samorząd zawodu zaufania publicznego, została potwierdzona przez Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 18 października 2010 r. Sygn. akt K 1/09 :

„.....Jedyny przepis ustawy zasadniczej, który bezpośrednio dotyczy tych zawodów, to art. 17 ust. 1 Konstytucji, z którego wynikają tylko funkcje samorządów zawodowych tych zawodów i ich ograniczenia.

'Użyta w nim liczba mnoga sugeruje, że ustrojodawca dopuszcza nie tylko odrębne samorządy dla poszczególnych zawodów, ale także powoływanie kilku samorządów dla tego samego zawodu, które np. różniłyby się pod względem światopoglądowym (zakładano to podczas prac Komisji Konstytucyjnej, por. Biuletyn Komisji Konstytucyjnej Zgromadzenia Narodowego nr XXX, s. 16-17)."

Wydaje mi się, że nic nie stoi na przeszkodzie aby deregulacja dostępu do zawodu inżyniera budownictwa w specjalności instalacyjnej mogła polegać na całkowitej likwidacji obowiązku przynależności do korporacji zawodowej. Wykonywanie zawodu mogłoby wyglądać następująco: zawód inżyniera mógłby być wykonywany po uzyskaniu odpowiedniego wykształcenia i odbyciu praktyki zawodowej, ale bez konieczności **dotatkowego obowiazkowego uczestnictwa w narzuconej przepisami korporacji zawodowej**, czyli tak samo jak to było przed datą wejścia w życie ustawy o samorządzie zawodowym. Odpowiedzialność zawodowa mogłaby być egzekwowana np. przez organy nadzoru budowlanego w przypadku rażącego błędu zawodowego potwierdzonego odpowiednim orzeczeniem sądu. W sposób naturalny tworzyłyby się dobrowolne izby zawodowe, których celem byłoby zarówno odpowiednie kształcenie swoich członków jak i dbanie o ich interes w kontaktach z urzędami.

Jednocześnie należy zauważyć, że również prawo UE nie stoi na przeszkodzie do deregulacji w tym zakresie. O ile zawód architekta wymieniony jest w dyrektywie 2005/36/WE i zmiana prawa w tym zawodzie wymagałaby zasięgnięcia opinii instytucji UE, to w powyższym dokumencie nie zostały wymienione inne zawody, np. wykonywane przez inżynierów instalacji sanitarnych, o których mowa w niniejszym piśmie.

Proszę o uwzględnienie proponowanych zmian do projektu ustawy.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1

-

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych**
zgłoszenia dokonanego dnia ..-.....
(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
<u>Andrzej Falkowski</u>	<u>26.10.2012r.</u>	<i>Andrzej Falkowski</i>

G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia

Andrzej Falkowski
.....
podpis

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbgingowej w procesie stanowienia prawa, treść: „- Zgłoszenie zmiany danych” skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbgingowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnią się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbgingowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.